

letesebbé, egészben véve produktivabbá. Dékány István a franciaországi történelemtanítást ismerteti a mienkkel párhuzamban: «a mi tantervünk pedagógiai mérlege nagyon kedvezőtlen; az eredmények sem biztatók». A német reálgimnáziumokról szóló kis cikk ezeket ajánlja a mi vezető köreink figyelmébe.

Polgáriskolai Közlöny (XVII. évfolyam, 1913, szerkeszti Mezey Lajos). *1. szám.* A szerkesztő az új év munkatervére első helyen a polgáriskolai reform ügyét tűzi ki: tárgyalni kell a fiú- és leányiskola megújítását s a fiúiskolák mezőgazdasági és ipari irányát; mivel a mezőgazdasági irányban már folyik a kísérlet, ezt kell szélesíteni, a részleteket kidolgozni. Sürgeti, hogy a kísérleti iskolák ügyét olyanok intézzék, akik a reform célját, eszközeit, jelentőségét tisztán ismerik. Másik főkérdés a tanárképzés reformja s harmadik még ezután is a fizetésrendezés ügye. A rendi kérdéseken kívül Zelenka Jánosné a polgári leányiskolák belső reformjáról, Babescu Viktor a párisi oceanográfiai intézetről ír. *2. szám.* Figyelemre méltók azok az apróbb cikkek, tudósítások, melyek a polgáriskolák belső életére vetnek egy-egy megvilágító sugarat, amilyen különben mindenik számban található. Jellemző például egyik cikkírónak az a panaszja, hogy a grammatizálás ugyan akadálya a helyesírás, fogalmazás tanításának, de senkinek sem engedik meg másként a tanítást. S ehhez a szerkesztő is megjegyzi: az általános tapasztalat valóban az, hogy a grammatizálást elméletben elítélik, a gyakorlatban meg megkövetelik. Ilyes kérdések tárgyalását bizonyára mind sűrűbben találjuk majd e lapban, amint a reform belső részletei is sorra kerülnek. Az iskola céljához való alkalmazkodás a tananyag és módszer megfontolását is megköveteli. *3. szám.* Erdődi Ödön a «Magyarországi Tanszemélyzet Országos Szövetsége» gondolatát újítja fel. Téthi József az értesítőket ismerteti, Sztrokay Lajos a nőnevelésről ír a feministák nőnevelési követeléseire fűzve szavait, azzal az eredménnyel, hogy a két nembeli ifjúság «egyvonaltú és egynívójú neveléstaniításának nincs és nem is lehet semmi akadálya».

Protestáns Szemle (XXV. évfolyam, 1913, szerkeszti Szóts Farkas). *1. szám.* Kristóf György a tudományok népszerűsítésének értékét abban látja, hogy a műveltséget így lehet mélyíteni és egyetemesebbé tenni; a műveltség megszerzésében az iskola csak a legfőbb, de nem az egyetlen hely, tehát az iskola végzése nem jelenti magában a műveltséget; ezért nagy jelentőségű a társadalom önnevelő tevékenysége, mely a szabad iskolában nyilatkozik. A tudományok népszerűsítése mélyíti az egyes ember szellemi erejét, ezzel a nemzeti erőt is.